www.e-rara.ch

Theodori Gazae Thessalonicensis, Grammaticae institutionis libri duo priores, sic translati per Erasmum Roterodamum ... Iidem Graece ...

Gaza, Theodoros

[Basel], [1521]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-2818

Theodōrou grammatikēs eisagōgēs tōn eis tessara to prōton

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d’imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L’éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l’imprimerie jusqu’au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΩΝ τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων φωνήεντα μὲν ἑπτά. α. ε. η. ι. ο. ω. υ.
σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ ἑπτὰ καὶ δέκα.
τῶν δὲ φωνηέντων, μακρὰ μὲν. η. ω.
βραχέα δὲ. ε. ο.
δίχρονα δὲ. α. ι. υ.
ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν. αι. αυ, ει. ευ. οι. ου.
καταχρηστικῶς δὲ. ᾳ. ῃ. ῳ. υι.
τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν, ἡμίφωνα οἷον.

ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ.

ὧν διπλᾶ μὲν. ζ. ξ. ψ.

Ἀμετάβολα δὲ καὶ ὑγρὰ. λ. μ. ν. ρ.

Τὰ δέ, ἄφωνα. οἷον. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ.

Ὧν ψιλὰ μὲν. κ. π. τ.

Δασέα δὲ. θ. φ. χ.

Μέσα δὲ. β. γ. δ.

Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τῶνδε γραμμάτων, αἱ συλλαβαί. ὅθεν αἱ λέξεις. ἐξ ὧν ὁ λόγος.

Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σύνδεσμος.

ΠΕΡῚ ΠΡΟΣΩΙΔΙΩΝ.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα ´. βαρεῖα `. περισπωμένη ~. δασεῖα ‘. ψιλὴ ’. ἀπόστροφος ’. ὑφὲν ‿. διαστολή, .

Περὶ ἄρθρου.

Ἄρθρον δέ, τὸ μὲν ἐστὶ προτακτικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ ὑποτακτικόν, οἷον ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, οἷον ὁ. τὸ δὲ θηλυκόν, οἷον ἡ. τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον τό. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν ἑπόμενα.

Ἀριθμὸν μὲν ἑνικόν, δυϊκόν, πληθυντικόν.

Πτῶσιν δέ, εὐθεῖαν, γενικήν, δοτικήν, αἰτιατικήν.

Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη.

Ἑν. Ἡ εὐθεῖα ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τόν.

Δυϊ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τώ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν.

Πλη. Ἡ εὐθεῖα οἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τούς.

Ἑνικὰ θηλυκά. ἡ εὐθεῖα ἡ. ἡ γενικὴ τῆς. ἡ δοτικὴ τῇ. ἡ αἰτιατικὴ τήν.

Δυϊκά. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τά. ἡ γενικὴ καὶ δοτική, ταῖν.

Πληθυντικά, ἡ εὐθεῖα, αἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ ταῖς. ἡ αἰτιατικὴ τάς.

Ἑνικὰ οὐδέτερα. ἡ εὐθεῖα τὸ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τό.
Δυϊκά. ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν.
Πλη. ἡ εὐθεῖα τὰ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τά.
Κλητικὴν δὲ οὐδὲν οὐδεμίαν ἔχει· τὸ γὰρ ὦ οὐκ ἄρθρον, ἀλλ᾽ ἐπίρρημα κλητικόν.
Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη.
Ἀρσενικὰ ἑνικὰ, ὃς, οὗ, ᾧ, ὅν.
Δυϊκὰ ὥ, οἷν.
Πληθυν. οἳ, ὧν, οἷς, οὕς.
Θηλυκὰ ἑνικὰ, ἣ, ἧς, ᾗ, ἥν.
Δυϊκὰ ἅ, αἷν.
Πλη. αἳ, ὧν, αἷς, ἅς.
Ἑνι. οὐδέτερα ὃ, οὗ, ᾧ, ὅ.
Δυϊκὰ, ὥ, οἷν.
Πληθυντικὰ, ἃ, ὧν, οἷς, ἅ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα δὲ, τὸ μὲν κύριον. οἷον Σωκράτης. τὸ δὲ προσηγορικόν. οἷον ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἀναφορικὸν, οἷον οἷος. τὸ δὲ ἐρωτηματικὸν, οἷον ποῖος. τὸ δὲ ἀριθμητικὸν, οἷον εἷς, δύο, τρεῖς.
Παρεπόμενα δὲ ἔχει, γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον.
Γένος μὲν ἀρσενικὸν οἷον λόγος. θηλυκὸν, οἷον ἐπιστήμη. οὐδέτερον, οἷον ἀγαθόν.
Εἶδος δὲ πρωτότυπον, οἷον πᾶς. παράγωγον, οἷον θέων.
Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον ἵππος. σύνθετον, οἷον φίλιππος.
Ἀριθμὸν δὲ ἑνικὸν, οἷον θεός. δυϊ. οἷον θεώ. πληθυν. οἷον θεοί.
Πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.
Πρόσωπα δὲ, τρίτον, οἷον Σωκράτης. δεύτερον, οἷον Σώκρατες.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

κλίνεται δέ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως, Αἰνείας Αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως, Αἴας Αἴαντος.

καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν πενταχῶς, περιττοσυλλάβως δὲ μοναχῶς. διὸ ἡ κλίσις τοῦ ὀνόματος ἡ μὲν πρώτη καλείσθω, ἡ δὲ δευτέρα, ἡ δὲ τρίτη, ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη, περιττοσύλλαβος.

ΠΡΩΤΗ μὲν οὖν ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ἡ εὐθεῖα ὁ Αἰνείας, ἡ γενικὴ τοῦ Αἰνείου, ἡ δοτικὴ τῷ Αἰνείᾳ, ἡ αἰτιατικὴ τὸν Αἰνείαν, ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεία, καὶ ὦ Αἰνείας.

Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ Αἰνεία, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν Αἰνείαιν, ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεία.

Ἡ εὐθεῖα οἱ Αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν Αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς Αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς Αἰνείας. ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεῖαι.

Ὁ Χρύσης, τοῦ Χρύσου, τῷ Χρύσῃ, τὸν Χρύσην, ὦ Χρύση καὶ ὦ Χρύσης.

τὼ Χρύσα, τοῖν Χρύσαιν, ὦ Χρύσα.

οἱ Χρῦσαι, τῶν Χρυσῶν, τοῖς Χρύσαις, τοὺς Χρύσας, ὦ Χρῦσαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἡ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η ληγόντων θηλυκῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας, ἢ εἰς ης. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ἡ μαῖα, τῆς μαίας, τῇ μαίᾳ, τὴν μαῖαν, ὦ μαῖα.

τὰ μαία, ταῖν μαίαιν, ὦ μαία.

Αἱ μαῖαι, τῶν μαιῶν, ταῖς μαίαις, τὰς μαίας, ὦ μαῖαι.

Ἡ μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα.

τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, ὦ μούσα.

Αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι.

Ἡ τιμὴ τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμήν, ὦ τιμή.

τὰ τιμὰ

τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά.

Αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί.

Ἰστέον ὅτι μόνα τὰ εἰς ᾱ καθαρὸν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα, ἢ εἰς θα λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτοῦ, ᾱ, φυλάσσοντα κλίνεται. μαῖα μαίας, ἡμέρα ἡμέρας, λήδα λήδας, κισσαίθα κισσαίθας.

ΤΡΙΤΗ δὲ ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ον οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκριτικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ὁ θεὸς, τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ, τὸν θεὸν, ὦ θεὸς, καὶ ὦ θεέ.

Τὼ θεὼ, τοῖν θεοῖν, ὦ θεώ.

Οἱ θεοὶ, τῶν θεῶν, τοῖς θεοῖς, τοὺς θεοὺς, ὦ θεοί.

Ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν, ὦ ὁδὸς, καὶ ὦ ὁδέ.

Τὰ ὁδὼ, ταῖν ὁδοῖν, ὦ ὁδώ.

Αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί.

Τὸ καλὸν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ καλὸν, ὦ καλόν.

Τὼ καλὼ, τοῖν καλοῖν, ὦ καλώ.

Τὰ καλὰ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλὰ, ὦ καλά.

ΤΕΤΑΡΤΗ κλίσις ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων, ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰς ων, οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ὁ μενέλεως, τοῦ μενέλεω, τῷ μενέλεῳ, τὸν μενέλεων, ὦ μενέλεως.

Τὼ μενέλεω, τοῖν μενέλεῳν, ὦ μενέλεω.

Οἱ μενέλεῳ, τῶν μενέλεων, τοῖς μενέλεῳς, τοὺς μενέλεως, ὦ μενέλεῳ.

Ἡ ἅλως, τῆς ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως.

Τὰ ἅλω, ταῖν ἅλῳν, ὦ ἅλω.

Αἱ ἅλῳ, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλῳς, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ.

Τὸ εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων, ὦ εὔγεων.

Τὼ εὔγεω, τοῖν εὔγεῳν, ὦ εὔγεω.

τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεως, τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.

ΠΕΜΠΤΗ κλίσις ἡ τῶν ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος. ἡ δοτικὴ εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ εἰς α. πλὴν τῶν οὐδετέρων.

ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος, τῷ αἴαντι, τὸν αἴαντα, ὦ αἴας καὶ ὦ αἶαν.

τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν, ὦ αἴαντε.

οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς αἴασι, τοὺς αἴαντας, ὦ αἴαντες.

ἡ τρυγών, τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνι, τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών.

τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνοιν, ὦ τρυγόνε.

αἱ τρυγόνες, τῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας, ὦ τρυγόνες.

τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα, ὦ βῆμα.

τὼ βήματε, τοῖν βημάτοιν, ὦ βήματε.

τὰ βήματα, τῶν βημάτων, τοῖς βήμασι, τὰ βήματα, ὦ βήματα.

τῆς δὲ πέμπτης ταυτησὶ κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει· τὰ μὲν μᾶλλον. τὰ δὲ ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν πολυπαθῆ. τὰ δὲ ὀλιγοπαθῆ καλείσθω.

Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν πολυπαθῶν τὰ μὲν η. ε. ο. καλούμενα, οἷον τὰ τοιαῦτα, δημοσθένης, ἀληθές, τεῖχος.

τὰ δὲ ι, ὄφις, σίνηπι.

τὰ δὲ α, κρέας.

ΤΩΝ δὲ ὀλιγοπαθῶν τὰ μὲν ευ, βασιλεύς, τὰ δὲ ου, βοῦς.

τὰ δὲ ω, λητώ, αἰδώς.

τὰ δὲ πρῶτον υ, ἡδύς, ἄστυ.

τὰ δὲ δεύτερον υ, βότρυς.

πῶς δὲ καὶ τὰ τούτων ἕκαστα μεταβάλλει θεωρείσθω ἐν τούτοις, λαβόντι πρῶτον πάντων τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων τῶν δυϊκῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικήν, καὶ κλητικήν. καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν καὶ κλητικήν.

πάθη τῶν η. ε. ο.

εο, ου. εϊ, ει. εα, η ει. εε, η ει. εοι, οι. εω, ω.

τοῦ Δημοσθένεος, ους. τῷ Δημοσθένεϊ, ει. τὸν Δημοσθένεα, η.

τὼ Δημοσθένεε, η. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν.

οἱ Δημοσθένεες, εις. τῶν Δημοσθενέων, ῶν. τοὺς Δημοσθένεας, εις.

τὰ τείχεα, η.

πάθη τῶν ῑ.

ιϊ, ι. ιε, ι. ϊα, ι.

τῷ ὄφιϊ, ι. οἱ ὄφιες, ις. τοὺς ὄφιας, ις.

τὰ σινήπια, πι.

τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι εἰς ε.

ὄφιος, εως. ὀφίοιν, εων.

καὶ ὅλως παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει, ὥστε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν η. ε. ο. ὁμοίας.

ὄφεϊ, ει. ὄφεες, εις. ὄφεας, εις. σινήπεα, πη.

πάθη τῶν ᾱ.

αο, ω. αϊ, ᾳ. αοιν, ῳν. αα, α μακρόν. αω, ω.

τοῦ κρέαος, ως. τῷ κρέαϊ. ᾳ, τὼ κρέαε, α. τοῖν κρεάοιν, ῷν. τὰ κρέαα, α. τῶν κρεάων. ῶν.

πάθη τῶν ευ.

εϊ, ει. εε, ει. εα, ει.

τῷ βασιλέϊ, εῖ. οἱ βασιλέες, εῖς. τοὺς βασιλέας, εῖς.

τούτων δὲ ἐπὶ τοῦ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς, βασιλέως, ως. καὶ πάλιν τὸ ε εἰς η τρέπεται ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων ἰωνικῶς.

βασιλῆος, ηος. βασιλῆϊ, ηϊ.

πάθη τῶν ου.

οε, ου. οα, ου.

οἱ βόες, οῦς. τοὺς βόας, οῦς.

πάθη τῶν ω. οο, ου. οϊ, οι. οα, ω.

τῆς λη

διὰ λητόος, οῦς. τῇ λητόϊ, οῖ. τὴν λητόα, ῶ.
τούτων τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ διὰ τρίτης γίνεται κλίσεως.
τὰ λητώ, ταῖν λητοῖν, αἱ λητοί, τῶν λητῶν.

πάθη τῶν πρότερον ῡ.

εϊ, ει. εε, ει. εα, ει.
τῷ ἡδέϊ, εῖ. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς.

πάθη τῶν δεύτερον ῡ.

υε, υ. υα, υ. οἱ, βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς.

γινέσθω δὲ ἐπὶ ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ τῶν π̄ οῡ καὶ ἀμφοτέρων τοῦ ῡ. ἀπὸ τῆς εὐθείας τροπῇ τοῦ ς εἰς ν. βοῦς, βοῦν. βότρυς, βότρυν. ἡδύς, ἡδύν. καὶ ἡ τῶν ῑ, ὡσαύτως. πλὴν δηλονότι τῶν οὐδετέρων, ὄφις ὄφιν.

Ὀνοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς. γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος μετασχηματισμός. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ.

Τῶν δ᾽ ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς, ὧδε.

Εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα.
Μία μιᾶς μιᾷ μίαν.
Ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἕν.
Δύο δυοῖν.
Τρεῖς τριῶν.
Τρία τριῶν τρισὶ τρία.
Τέσσαρες τεσσάρων τέσσαρσι τέσσαρας.
Τέσσαρα τεσσάρων τέσσαρσι τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν ἀριθμὸς οὐδὲ εἷς κλίνεται. τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι παραγώγων τὸ μέν, πατρωνυμικόν. τὸ δέ, συγκριτικόν. τὸ δὲ ὑπερθετικόν. τὸ δὲ ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ κτητικόν. τὸ δὲ παρώνυμον. τὸ δὲ ῥηματικόν.

Ἔστι δὲ τὸ μὲν, ἀρσενικὸν πατρωνυμικὸν, ἤτοι, εἰς δης, οἷον Πρίαμος Πριαμίδης, Ἥλιος Ἡλιάδης, Πέλοψ Πέλοπος Πελοπίδης, Ἀτρεὺς Ἀτρέως Ἀτρείδης, ἢ εἰς ων, Ἀτρεὺς Ἀτρέως Ἀτρείων.

Τὸ δὲ θηλυκὸν ἤτοι εἰς ις, οἷον, Πριαμίδης Πριαμίς. ἢ εἰς ας, οἷον Ἡλιάδης Ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς τερος, οἷον πλούσιος πλουσιώτερος πλουσιωτέρα πλουσιώτερον. τὸ δὲ εἰς ων, οἷον καλὸς καλλίων κάλλιον.

Ὑπερθετικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς τατος, πλουσιώτατος πλουσιωτάτη πλουσιώτατον. τὸ δὲ εἰς στος οἷον, κάλλιστος καλλίστη κάλλιστον.

Ὑποκοριστικὸν δὲ, τὸ μὲν εἰς κος οἷον, ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος.

Τὸ δὲ εἰς ιον οἷον, ἀνθρώπιον.

Τὸ δὲ εἰς αδιον οἷον, κρεάδιον.

Τὸ δὲ εἰς υδριον, οἷον λογύδριον.

Τὸ δὲ εἰς υλλιον οἷον, μειρακύλλιον.

Τὸ δὲ εἰς αριον οἷον, ποάριον.

Τὸ δὲ εἰς αξ οἷον, λίθαξ.

Τὸ δὲ εἰς ις ἐπὶ θηλυκοῦ οἷον νησίς.

Κτητικὸν δὲ τὸ μὲν εἰς κος, Ἀττικὸς, δαρικὸς δαρικὴ δαρικόν.

Τὸ δὲ εἰς ειος οἷον, αἰάντειος αἰαντεία αἰάντειον.

Παρώνυμον δὲ θέων ἀπὸ τοῦ θεός.

Ῥηματικὸν δὲ φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα δὲ τὸ μὲν ἐνεργητικὸν, οἷον τύπτω.

Τὸ δὲ παθητικόν, οἷον τύπτομαι.

Τὸ δὲ μέσον εἴτ' οὖν κοινὸν, οἷον βιάζομαι.

Τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον ὑγιαίνω.

Τὸ δὲ αὐτοενεργητικὸν, οἷον μάχομαι.

Τὸ δὲ αὐτοπαθητικὸν, οἷον πάσχω.

Ἔτι, τὸ μὲν εἰς ω βαρύτονον, οἷον τέρπω.
Τὸ δὲ εἰς ω, περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως, οἷον ποιῶ.
Τὸ δὲ εἰς μι, οἷον τίθημι.
Παρεπόμενα δ' ἔχει εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πρόσωπον, χρόνον, ἔγκλισιν.
Εἶδος μὲν πρωτότυπον, οἷον ἄρδω.
παράγωγον, οἷον ἀρδεύω.
Σχῆμα δὲ ἁπλοῦν, οἷον φρονῶ.
σύνθετον, οἷον καταφρονῶ.
Ἀριθμὸν ἑνικὸν, οἷον λέγω.
δυϊκὸν, οἷον λέγετον.
πληθυντικὸν, οἷον λέγουσιν.
Πρόσωπον δὲ πρῶτον, οἷον γράφω.
δεύτερον, οἷον γράφεις.
τρίτον, οἷον γράφει.
Χρόνον δὲ εἴτουν πτῶσιν, ἐνεστῶτα, παρατατικὸν, μέλλοντα, ἀόριστον, παρακείμενον, ὑπερσυντέλικον.
Ἔγκλισιν δὲ ὁριστικὴν, προστακτικὴν, εὐκτικὴν, ὑποτακτικὴν, ἀπαρέμφατον.
Κλίσεις δὲ ῥήματος εἴτουν συζυγίαι ἔστωσαν πέντε, τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων, μία δὲ τῶν εἰς μι.

ΚΛΙΣΙΣ χρονική.

Πρώτη μὲν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ, οἷον λείβω, τέρπω, γράφω, τύπτω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ψ, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ.
Ὁ ἐνεστὼς, τύπτω.
ὁ παρατατικὸς, ἔτυπτον.
ὁ μέλλων, τύψω.
ὁ ἀόριστος, ἔτυψα.
ὁ παρακείμενος, τέτυφα.

ὁ ὑπερ-

ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύφειν.

ὁ ἀόριστος β, ἔτυπον.

ὁ μέλλων β, τυπῶ.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεστώς, τύπτομαι.

ὁ παρατατικός, ἐτυπτόμην.

ὁ μέλλων, τύψομαι.

ὁ ἀόριστος α, ἐτυψάμην.

ὁ παρακείμενος, τέτυπα.

ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύπειν.

ὁ ἀόριστος β, ἐτυπόμην.

ὁ μέλλων β, τυποῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστώς, τύπτομαι.

ὁ παρατατικός, ἐτυπτόμην.

ὁ παρακείμενος, τέτυμμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτετύμμην.

ὁ ἀόριστος α, ἐτύφθην.

ὁ μέλλων α, τυφθήσομαι.

ὁ ἀόριστος β, ἐτύπην.

ὁ β μέλλων, τυπήσομαι.

ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι.

ΔΕΥΤΕΡΑ δὲ ἡ τὸ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ σσ, ἢ ττ, ἢ ζ, οἷον λέγω, πλέκω, ἔχω τίκτω, ὀρύττω, παίζω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ, ὁ δὲ παρακ. διὰ τοῦ χ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστώς, πλέκω.

ὁ παρατατικός, ἔπλεκον.

ὁ μέλλων, πλέξω.

ὁ ἀόριστος, ἔπλεξα.

ὁ παρακείμενος, πέπλεχα.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέχειν.
ὁ β ἀόριστος, ἔπλακον.
ὁ β μέλλων, πλακῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, πλέκομαι.
ὁ παρατατικὸς, ἐπλεκόμην.
ὁ μέλλων, πλέξομαι.
ὁ ἀόριστος, ἐπλεξάμην.
ὁ παρακείμενος, πέπλοκα.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλόκειν.
ὁ β ἀόριστος, ἐπλακόμην.
ὁ β μέλλων, πλακοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, πλέκομαι.
ὁ παρατατικὸς, ἐπλεκόμην.
ὁ παρακείμενος, πέπλεγμαι.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεπλέγμην.
ὁ ἀόριστος, ἐπλέχθην.
ὁ μέλλων, πλεχθήσομαι.
ὁ β ἀόριστος, ἐπλάκην.
ὁ β μέλλων, πλακήσομαι.
ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεπλέξομαι.

ΤΡΙΤΗ ἡ διὰ τῶν διὰ τοῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ ττ, ἢ ω καθαροῦ οἷον ᾄδω, πλήθω, ἀνύτω, φράζω, πλάττω, ἀκούω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.
Ὁ ἐνεστὼς ἀκούω.
ὁ παρατατικὸς ἤκουον.

ὁ μέ

ὁ μ., ἀκούσω.
ὁ ἀόριστος, ἤκουσα.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούκειν.
ὁ β ἀόριστος, ἤκοον.
ὁ β μ. ἀκοῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, ἀκούομαι.
ὁ παρατατικὸς, ἠκουόμην.
ὁ μέλλων, ἀκούσομαι.
ὁ ἀόριστος, ἠκουσάμην.
ὁ παρακείμενος, ἤκουα.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούειν.
ὁ β ἀόριστος, ἠκοόμην.
ὁ β μέλλων, ἀκοοῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, ἀκούομαι.
ὁ παρατατικὸς, ἠκοόμην.
ὁ παρακείμενος, ἤκουσμαι.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠκούσμην.
ὁ ἀόριστος, ἠκούσθην.
ὁ μέλλων, ἀκουσθήσομαι.
ὁ β ἀόριστος, ἠκόην.
ὁ β μ. ἀκοήσομαι.
ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἠκούσομαι.

ΤΕΤΑΡΤΗ δὲ ἡ κατὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ, μ, ν, ρ, οἷον ψάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος μετὰ συστολῆς τῶν παραληγούσαις, ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστώς, σπείρω.

ὁ παρατατικός, ἔσπειρομ.

ὁ μέλλωμ, σπερῶ.

ὁ ἀόριστος, ἔσπειρα.

ὁ παρακείμενος, ἔσπαρκα.

ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρκειμ.

ὁ β ἀόριστος, ἔσπαρομ.

ὁ β μέλλωμ, σπαρῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστώς, σπείρομαι.

ὁ παρατατικός, ἐσπειρόμημ.

ὁ μ. σπεροῦμαι.

ὁ ἀόριστος, ἐσπειράμημ.

ὁ παρακείμενος, ἔσπορα.

ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπόρειμ.

ὁ β ἀόριστος, ἐσπαρόμημ.

ὁ β μέλλωμ, σπαροῦμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστώς, σπείρομαι.

ὁ παρατατικός, ἐσπειρόμημ.

ὁ παρακείμενος, ἔσπαρμαι.

ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐσπάρμημ.

ὁ ἀόριστος, ἐσπάρθημ.

ὁ μέλλωμ, σπαρθήσομαι.

ὁ β ἀόριστος, ἐσπάρην.

ὁ β μέλλων, σπαρήσομαι.

ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσπάρσομαι.

Πεμ

ΠΕΜΠΤΗ δὲ ἡ τῶν εἰς μι ληγόντων ἁπάντων, οἷον ἵστημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι. ὧν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ αω γίνεται, οἷον ἱστάω ἵστημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εω, τιθέω τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ οω, οἷον διδόω δίδωμι, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω, ζευγνύω ζεύγνυμι.

καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ καὶ μέσου καὶ δυϊκοῦ καὶ πληθυντικοῦ, τὴν παραλήγουσαν ἕκαστον ἔχει συστελλομένην, εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν ὅθεν παράγεται, ἵστημι ἵσταμαι, τίθημι τίθεμαι, δίδωμι δίδομαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι.

καὶ ὅλως αἱ αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις ἑκάστοις ἀπό τε τοῦ οἰκείου αὐτῶν ἀρχικοῦ φωνήεντος, ὃ εἰς αὐτὸ γίνεται ἀναλόγως. ἵστην ἱστάς ἱστάντος ἱσταίην. μέλλων δὲ τούτων ἴδιος οὐδὲ εἷς, οὔτε μὴν παρακείμενος ἔστιν. ὁ παρατατικὸς δὲ καὶ ἀόριστος β εἰς ν, μετὰ τοῦ παραλήγοντος τῶν ἐν τῷ ἐνεστῶτι φωνήεντος.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ ἐνεστώς, τίθημι.
ὁ παρατατικός, ἐτίθην.
ὁ β ἀόριστος, ἔθην.

ΜΕΣΑ.

ὁ ἐνεστώς, τίθεμαι.
ὁ παρατατικός, ἐτιθέμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ,

ὁ ἐνεστὼς τίθεμαι.
ὁ παρατατικός, ἐτιθέμην.
ὁ παρακείμενος, τέθειμαι.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτεθείμην
ὁ ἀόριστος, ἐτέθην.
ὁ μέλλων, τεθήσομαι.

ἐνεργη

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, ἵστημι.
ὁ παρατατικὸς, ἵστην.
ὁ β ἀόριστος, ἔστην.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, ἵσταμαι.
ὁ παρατατικὸς, ἱστάμην.
ὁ β ἀόριστος, ἐστάμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, ἵσταμαι.
ὁ παρατατικὸς, ἱστάμην.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἑστάμην.
ὁ ἀόριστος, ἐστάθην.
ὁ μέλλων, σταθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, δίδωμι.
ὁ παρατατικὸς, ἐδίδων.
ὁ β ἀόριστος, ἔδων.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, δίδομαι.
ὁ παρατατικὸς, ἐδιδόμην.
ὁ β ἀόριστος, ἐδόμην.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστὼς, δίδομαι.
ὁ παρατατικὸς. ἐδιδόμην.
ὁ παρακείμενος: δέδομαι.
ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδόμην.
ὁ ἀόριστος, ἐδόθην.

ὁ μέλλων, δοθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεστώς, ζεύγνυμι.
ὁ παρατατικός, ἐζεύγνυν.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά.

Ὁ ἐνεστώς, ζεύγνυμαι.
ὁ παρατατικός, ἐζευγνύμην.

Σύμφωνα τοῦ μέλλοντος ψ, ξ, σ, ἀμετάβολα.

Ἰστέον ὅτι τὸ α, ε, ο, ἀρκτικὰ ῥήματος ὄντα, εἴτε καθ' αὑτά, εἴτε σὺν διφθόγγῳ, χρονικῶς ἐφ' ἑκάστου τῶν παρῳχημένων αὔξεται ὧδε α, η. αι, ῃ. αυ, ηυ. ε, η ει. ευ, ηυ. ο, ω. οι, ῳ.

Κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὕτη ῥημάτων.

Ἔστω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις σχηματιζομένη διαθετικῶς ὧδε.

τύπτω τύπτομαι,
ἔτυπτον ἐτυπτόμην,
τύψω τύψομαι,
ἔτυψα ἐτυψάμην. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως, ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργητικῶν ἀφ' ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων, πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ τοῦ α ἀορίστου, καὶ τῶν μελλόντων τοῦ παθητικοῦ.

Τό γε μὴν σύνολον ῥηματικὴ προσαγορευέσθω.

Ἔστω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ καὶ ἑτέρα τις προσωπικὴ ὧδε.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἐνεστώς.

Τὸ ὁριστικόν.
τύπτω τύπτεις τύπτει,
τύπτετον τύπτετον,
τύπτομεν τύπτετε τύπτουσιν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἔτυπτον ἔτυπτες ἔτυπτε,

ἐτύπτετον ἐτυπτέτην,
ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον.

τὸ προστακτικόν.

τύπτε τυπτέτω,
τύπτετον τυπτέτων,
τύπτετε τυπτέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι,
τύπτοιτον τυπτοίτην,
τύπτοιμεν τύπτοιτε τύπτοιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ,
τύπτητον τύπτητον,
τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτειν.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὁριστικόν.

τύψω τύψεις τύψει,
τύψετον τύψετον,
τύψομεν τύψετε τύψουσιν.

τὸ εὐκτικόν.

τύψοιμι τύψοις τύψοι,
τύψοιτον τυψοίτην,
τύψοιμεν τύψοιτε τύψοιεν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψειν,

ΑΟΡΙΣΤΟΣ α.

τὸ ὁριστικόν.

ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε,
ἐτύψατον ἐτυψάτην,
ἐτύψαμεν ἐτύψατε ἔτυψαν.

τὸ προστακτικόν.

τύψον τυψάτω,
τύψατον τυψάτων,
τύψατε τυψάτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τύψαιμι τύψαις τύψαι,
τύψαιτον τυψαίτην,
τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύψω τύψῃς τύψῃ,
τύψητον τύψητον,
τύψωμεν τύψητε τύψωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικόν.

τέτυφα τέτυφας τέτυφε,
τετύφατον τετύφατον
τετύφαμεν τετύφατε τετύφασιν.

τὸ προστακτικόν.

τέτυφε τετυφέτω,
τετύφετον τετυφέτων,
τετύφετε τετυφέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τετύφοιμι τετύφοις τετύφοι,
τετύφοιτον τετυφοίτην,
τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ,
τετύφητον τετύφητον,
τετύφωμεν τετύφητε τετύφωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τετυφέναι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικόν.

ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει,
ἐτετύφειτον ἐτετυφείτην,
ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ. β.

τὸ ὁριστικόν.

ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε,
ἐτύπετον ἐτυπέτην,
ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον.

τὸ προστακτικόν.

τύπε τυπέτω,
τύπετον τυπέτων,
τύπετε τυπέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τύποιμι τύποις τύποι,
τύποιτον τυποίτην,
τύποιμεν τύποιτε τύποιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ,
τύπητον τύπητον,
τύπωμεν τύπητε τύπωσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπεῖν.

ΜΕΛΛΩΝ Β.

τὸ ὁριστικόν.

τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ,
τυπεῖτον τυπεῖτον,
τυποῦμεν τυπεῖτε τυποῦσιν.

τὸ εὐκτικόν.

τυποῖμι τυποῖς τυποῖ,
τυποῖτον τυποίτην,
τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖεν.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπεῖν.

ΜΕΣΑ. ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν.

τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται,
τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον,
τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο,
ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην,
ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο.

τὸ προστακτικόν.

τύπτου τυπτέσθω,
τύπτεσθον τυπτέσθων.

τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο,
τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην,
τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται,
τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον,
τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτεσθαι.

ΜΕΛΛΩΝ Α.

τὸ ὁριστικόν.

τύψομαι τύψῃ τύψεται,
τυψόμεθον τύψεσθον τύψεσθον,
τυψόμεθα τύψεσθε τύψονται.

τὸ εὐκτικόν.

τυψοίμην τύψοιο τύψοιτο,
τυψοίμεθον τύψοισθον τυψοίσθην,
τυψοίμεθα τύψοισθε τύψοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύψεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α.

τὸ ὁριστικόν.

ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο,
ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον ἐτυψάσθην,
ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο.

τὸ προστακτικόν.

τύψαι τυψάσθω,
τύψασθον τυψάσθων,
τύψασθε τυψάσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τυψαίμην τύψαιο τύψαιτο,
τυψαίμεθον τύψαισθον τυψαίσθην,
τυψαίμεθα τύψαισθε τύψαιντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψηται,
τυψώμεθον τύψησθον τύψησθον,
τυψώμεθα τύψησθε τύψωνται.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικόν.

τέτυπα τέτυπας τέτυπε,
τετύπατον τετύπατον,
τετύπαμεν τετύπατε τετύπασιν.

τὸ προστακτικόν.

τέτυπε τετυπέτω,
τετύπετον τετυπέτων,
τετύπετε τετυπέτωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τετύποιμι τετύποις τετύποι,
τετύποιτον τετυποίτην,
τετύποιμεν τετύποιτε τετύποιεν.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τετύπω τετύπῃς τετύπῃ,
τετύπητον τετύπητον,
τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσιν,

τὸ

τὸ ἀπαρέμφατον.

τετυπέναι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικόν.

ἐτετύπειν ἐτετύπεις ἐτετύπει,
ἐτετύπειτον ἐτετυπείτην,
ἐτετύπειμεν ἐτετύπειτε ἐτετύπεισαν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β.

ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο,
ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην,
ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο.

τὸ προστακτικόν.

τυποῦ τυπέσθω,
τύπεσθον τυπέσθων,
τύπεσθε τυπέσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τυποίμην τύποιο τύποιτο,
τυποίμεθον τύποισθον τυποίσθην,
τυποίμεθα τύποισθε τύποιντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπηται,
ἐὰν τυπώμεθον τύπησθον τύπησθον,
ἐὰν τυπώμεθα τύπησθε τύπωνται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπέσθαι.

ΜΕΛΛΩΝ β.

τὸ ὁριστικόν.

τυποῦμαι τυπῇ τυπεῖται,

τυπούμεθον τυπεῖσθον τυπεῖσθον,
τυπούμεθα τυπεῖσθε τυποῦνται.

τὸ εὐκτικόν.

τυποίμην τυποῖο τυποῖτο,
τυποίμεθον τυποῖσθον τυποίσθην,
τυποίμεθα τυποῖσθε τυποῖντο.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τυπεῖσθαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ. ἐνεστῶς.

τὸ ὁριστικόν.

ἑνικὰ τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται,
δυϊ. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον,
πλη. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο
ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτέσθην,
ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο.

τὸ προστακτικόν.

τύπτου τυπτέσθω,
τύπτεσθον τυπτέσθων,
τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

τὸ εὐκτικόν.

τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο,
τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην,
τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο.

τὸ ὑποτακτικόν.

ἐὰν τύπτωμαι τύπτῃ τύπτηται,
ἐὰν τυπτώμεθον τύπτησθον τύπτησθον,

ἐὰν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται.

τὸ ἀπαρέμφατον.

τύπτεσθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικὸν, τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται,
τετύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον, τετύμμεθα τέτυφθε τετύφαται.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικὸν, ἐτετύμμην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο,
ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτετύφθην,
ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε ἐτετύφατο.

τὸ προστακτικὸν, τέτυψο τετύφθω,
τέτυφθον τετύφθων, τέτυφθε τετύφθωσαν.

τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ αʹ

τὸ ὁριστικὸν, ἑνικὰ, ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη.
δυϊκὰ, ἐτύφθητον ἐτυφθήτην.
πληθ. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν.

τὸ προστακτικὸν, ἑνικὰ, τύφθητι τυφθήτω.
δυϊκὰ, τύφθητον τυφθήτων.
πληθ. τύφθητε τυφθήτωσαν.

τὸ εὐκτικὸν. ἑνικὰ, τυφθείην τυφθείης τυφθείη.
δυϊκὰ, τυφθείητον τυφθειήτην.
πληθ. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν καὶ τυφθεῖεν.

τὸ ὑποτακτικὸν, ἑνικὰ, ἐὰν τυφθῶ τυφθῇς τυφθῇ.
δυϊκὰ, ἐὰν τυφθῆτον τυφθῆτον.
πληθ. ἐὰν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι.
τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ αʹ.

τὸ ὁρισ-

τὸ ὁριστικὸν, ἑνικὰ, τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται.
δυϊκὰ, τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον.
πλη. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυφθήσονται.
τὸ εὐκτικὸν, ἑνικὰ, τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο.
δυϊκὰ, τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον τυφθησοίσθην.
πλη. τυφθησοίμεθα τυφθήσοισθε τυφθήσοιντο.
τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθήσεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β.

τὸ ὁριστικὸν, ἑνικὰ, ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη.
δυϊκὰ, ἐτύπητον ἐτυπήτην.
πλη. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν.
τὸ προστακτικὸν, ἑνικὰ τύπηθι τυπήτω.
δυϊκὰ, τύπητον τυπήτων.
πλη. τύπητε τυπήτωσαν.
τὸ εὐκτικὸν, ἑνικὰ, τυπείην τυπείης τυπείη.
δυϊκὰ, τυπείητον τυπειήτην.
πλη. τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν καὶ τυπεῖεν.
τὸ ὑποτακτικὸν, ἑνικὰ, ἐὰν τυπῶ τυπῇς τυπῇ.
δυϊκὰ, ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον.
πλη. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσιν.
τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ β.

τὸ ὁριστικὸν, ἑνικὰ, τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται.
δυϊκὰ, τυπησόμεθον τυπήσεσθον τυπήσεσθον.
πλη. τυπησόμεθα τυπήσεσθε τυπήσονται.
τὸ εὐκτικὸν, ἑνικὰ, τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο.
δυϊκὰ, τυπησοίμεθον τυπήσοισθον τυπησοίσθην.
πλη. τυπησοίμεθα τυπήσοισθε τυπήσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον, τυπήσεσθαι.

ΜΕΤ ΟΛΙΓΟΝ ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὁριστικὸν, ἑνικὰ τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται.
δυϊκὰ, τετυψόμεθον τετύψεσθον τετύψεσθον.
πλη. τετυψόμεθα τετύψεσθε τετύψονται.

τὸ εὐκτικόν. ἑνικὰ, τετυψοίμην τετύψοιο τετύψοιτο.
δυϊκὰ, τετυψοίμεθον τετύψοισθον τετυψοίσθην.
πλη. τετυψοίμεθα τετύψοισθε τετύψοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον. τετύψεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

τὸ ὁριστικόν. τίθημι τίθης τίθησι.
τίθετον τίθετον. τίθεμεν τίθετε τιθέασιν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον ἐτιθέτην.
ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν.

τὸ προστακτικόν. τίθετι τιθέτω.
τίθετον τιθέτων τίθετε τιθέτωσαν.

τὸ εὐκτικὸν, τιθείην τιθείης τιθείη.
τιθείητον τιθειήτην, τιθείημεν τιθείητε τιθείησαν.

τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶ ἐὰν τιθῇς ἐὰν τιθῇ,
ἐὰν τιθῆτον, ἐὰν τιθῆτον, ἐὰν τιθῶμεν ἐὰν τιθῆτε, ἐὰν τιθῶσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον. τιθέναι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β.

τὸ ὁριστικὸν, ἔθην ἔθης ἔθη, ἔθετον ἐθέτην,
ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν.

τὸ προστακτικὸν, θέτι καὶ θὲς θέτω, θέτον θέτων,
θέτε θέτωσαν.

τὸ εὐκτικὸν, θείην θείης θείη.

θείητον

θείητον θειήτην, θείημεν θείητε θείησαν.

τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶ θῇς θῇ, ἐὰν θῆτον,

ἐὰν θῆτον, ἐὰν θῶμεν, ἐὰν θῆτε ἐὰν θῶσι.

τὸ ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

ΜΕΣΑ ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται,

τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον, τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο,

ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην, ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο.

τὸ προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω,

τίθεσθον τιθέσθων, τίθεσθε τιθέσθωσαν.

τὸ εὐκτικὸν, τιθείμην τίθειο τίθειτο,

τιθείμεθον τίθεισθον τιθείσθην, τιθείμεθα τίθεισθε τίθειντο.

τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆται,

ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον,

ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β.

τὸ ὁριστικὸν, ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου ἔθετο,

καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ, ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικὸν, τίθεμαι τίθεσαι τίθεται.

τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον, τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο,

ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην,

ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο.

τὸ προστακτικὸν, τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω,
τίθεσθον τιθέσθων, τίθεσθε τιθέσθωσαν·

τὸ εὐκτικὸν, τιθείμην τιθεῖο τιθεῖτο,
τιθείμεθον τιθεῖσθον τιθείσθην, τιθείμεθα τιθεῖσθε τιθεῖντο.

τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι ἐὰν τιθῇ ἐὰν τιθῆται,
ἐὰν τιθώμεθον ἐὰν τιθῆσθον ἐὰν τιθῆσθον.
ἐὰν τιθώμεθα ἐὰν τιθῆσθε ἐὰν τιθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τὸ ὁριστικὸν, τέθειμαι τέθεισαι τέθειται.
τεθείμεθον τέθεισθον τέθεισθον, τεθείμεθα τέθεισθε τέθεινται.

τὸ εὐκτικὸν, τεθείμην τεθεῖο τεθεῖτο.
τεθείμεθον τεθεῖσθον τεθείσθην. τεθείμεθα τεθεῖσθε τεθεῖντο.

τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι ἐὰν τεθῇ ἐὰν τεθῆται.
ἐὰν τεθώμεθον ἐὰν τεθῆσθον ἐὰν τεθῆσθον.
ἐὰν τεθώμεθα ἐὰν τεθῆσθε ἐὰν τεθῶνται.

τὸ ἀπαρέμφατον, τεθεῖσθαι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

τὸ ὁριστικὸν, ἐτεθέμην ἐτέθεσο ἐτέθετο,
ἐτεθέμεθον ἐτέθεσθον ἐτεθέσθην, ἐτεθέμεθα ἐτέθεσθε ἐτέθεντο.

τὸ προστακτικὸν, τέθεσο τεθέσθω.
τέθεσθον τεθέσθων, τέθεσθε τεθέσθωσαν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ α.

τὸ ὁριστικὸν, ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη.
ἐτέθητον ἐτεθήτην, ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν.

τὸ προστακτικὸν, τέθητι τεθήτω,
τέθητον τεθήτων, τέθητε τεθήτωσαν.

τὸ εὐκτικὸν, τεθείην τεθείης τεθείη,

τεθείητον

τεθείητον τεθειήτην, τεθείημεν τεθείητε τεθείησαν.

τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶ ἐὰν τεθῇς ἐὰν τεθῇ,

ἐὰν τεθῆτον ἐὰν τεθῆτον, ἐὰν τεθῶμεν ἐὰν τεθῆτε ἐὰν τεθῶσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον, τεθῆναι,

ΜΕΛΛΩΝ α.

τὸ ὁριστικὸν, τεθήσομαι τεθήσῃ τεθήσεται,

τεθησόμεθον τεθήσεσθον τεθήσεσθον, τεθησόμεθα τεθήσεσθε τεθήσονται.

τὸ εὐκτικὸν, τεθησοίμην τεθήσοιο τεθήσοιτο,

τεθησοίμεθον τεθήσοισθον τεθησοίσθην,

τεθησοίμεθα τεθήσοισθε τεθήσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ἵστημι.

τὸ ὁριστικὸν, ἵστημι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ, ἵστην.

τὸ προστακτικὸν, ἵσταθι.

τὸ εὐκτικὸν, ἱσταίην.

τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον, ἱστάναι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β.

τὸ ὁριστικὸν, ἔστην.

τὸ προστακτικὸν, στῆθι.

τὸ εὐκτικὸν, σταίην.

τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν στῶ.

τὸ ἀπαρέμφατον, στῆναι.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά, ἵσταμαι.

τὸ ὁριστικὸν, ἵσταμαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ, ἱστάμην.

τὸ προστακτικὸν, ἵστασο.

τὸ εὐκτικὸν,

Τὸ εὐκτικὸν, ἱσαίμην.
Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶμαι.
Τὸ ἀπαρέμφατον, ἵστασθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, ἕσταμαι.
Τὸ εὐκτικὸν, ἑσταίμην.
Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἑστῶμαι.
Τὸ ἀπαρέμφατον, ἑστάσθαι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

Τὸ ὁριστικὸν, ἑστάμην.
Τὸ προστακτικὸν, ἕστασο.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ α.

Τὸ ὁριστικὸν, ἑστάθην.
Τὸ προστακτικὸν, στάθητι.
Τὸ εὐκτικὸν, σταθείην.
Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν σταθῶ.
Τὸ ἀπαρέμφατον, σταθῆναι.

ΜΕΛΛΩΝ α.

Τὸ ὁριστικὸν, σταθήσομαι.
Τὸ εὐκτικὸν, σταθησοίμην.
Τὸ ἀπαρέμφατον, σταθήσεσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. ὁμοίως.

Τὸ ὁριστικὸν, δίδωμι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ, ἐδίδων.

Τὸ προστακτικὸν, δίδοθι.
Τὸ εὐκτικὸν, διδοίην.
Τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶ.
Τὸ ἀπαρέμφατον, διδόναι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β. τὸ ὁριστικὸν, ἔδων.
τὸ προστακτικὸν, δός.
τὸ εὐκτικὸν, δοίην.
τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ.
τὸ ἀπαρέμφατον, δοῦναι.
ΜΕΣΑ καὶ ΠΑΘΗΤΙΚΑ, ἐνεστώς.
τὸ ὁριστικὸν, δίδομαι.
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ, ἐδιδόμην.
τὸ προστακτικὸν, δίδοσο καὶ δίδου.
τὸ εὐκτικὸν, διδοίμην.
τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶμαι.
τὸ ἀπαρέμφατον, δίδοσθαι.
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ. τὸ ὁριστικὸν, δέδομαι.
τὸ εὐκτικὸν, δεδοίμην.
τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δεδῶμαι.
τὸ ἀπαρέμφατον, δεδόσθαι,
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ,
τὸ ὁριστικὸν, ἐδεδόμην.
τὸ προστακτικὸν, δέδοσο;
ΑΟΡΙΣΤΟΣ α. τὸ ὁριστικὸν, ἐδόθην.
τὸ προστακτικὸν, δόθητι.
τὸ εὐκτικὸν, δοθείην.
τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δοθῶ.
τὸ ἀπαρέμφατον, δοθῆναι.
ΜΕΛΛΩΝ. τὸ ὁριστικὸν, δοθήσομαι.
τὸ εὐκτικὸν, δοθησοίμην.
τὸ ἀπαρέμφατον, δοθήσεσθαι.
ΑΟΡΙΣΤΟΣ β,

τὸ ὁριστικὸν, ἐδόμην.
τὸ προστακτικὸν, δόσο καὶ δοῦ.
τὸ εὐκτικὸν, δοίμην.
τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι.
τὸ ἀπαρέμφατον, δόσθαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ, συνεστῶτος.

τὸ ὁριστικὸν, ζεύγνυμι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ, ἐζεύγνυν.

τὸ προστακτικὸν, ζεύγνυθι.
τὸ ἀπαρέμφατον, ζευγνῦναι.

ΜΕΣΑ καὶ παθητικά,

τὸ ὁριστικὸν, ζεύγνυμαι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ, ἐζευγνύμην.

τὸ προστακτικὸν, ζεύγνυσο.
τὸ ἀπαρέμφατον, ζεύγνυσθαι.

Οὐκοῦν ἐγκλιτικῶς καὶ χωρὶς ὧδε.

τὸ ὁριστικὸν, τύπτω.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ, ἔτυπτον.

τὸ προστακτικὸν, τύπτε.
τὸ εὐκτικὸν, τύπτοιμι.
τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω.
τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν εἰς μι, τὰ διὰ ω παραλήγοντα, διὰ τοῦ αὐτοῦ ω ἔχει τὰ τοῦ συνεστῶτος καὶ ἀορίστου ὑποτακτικά· ἐὰν διδῶ διδῷς διδῷ, ἐὰν δῶ δῷς δῷ.

Ὅτι τῶν εἰς μι, τὰ διὰ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικὴν, οὔτε ὑποτακτικὴν οἰκείαν ἑαυτῆς ἔχει.

Ὅτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρὸν, καὶ διὰ α, ἢ τοῦ

ε, ἢ τοῦ

ε, ἢ τὸ ο παραλήγουσαν ἔχοντα οἷον βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε, ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω.

πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τοιάσδε τε καὶ τοσάσδε.

Κλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο.

πάθη τοῦ α.

αω, ῶ. αει, ᾷ. αε, α. αο, ῶ, αου, ῶ. αη, ᾳ. αοι, ῷ.

βοάω, ῶ.

βοάεις, ᾷς.

βοάετον. ᾶτον.

βοάομεν, ῶμεν.

βοάουσι, ῶσι.

βοάῃ, ᾷ.

βοάοιμι, ῷμι.

πάθη τοῦ ε.

εω, ῶ. εει, ει. εε, ει. εο, οῦ. εου, οῦ. εῃ, ῇ. εοι, οῖ.

ποιέω, ῶ.

ποιέεις, εῖς.

ποιέετον, εῖτον.

ποιέομεν, οῦμεν.

ποιέουσι, οῦσι.

ποιέῃ, ῇ.

ποιέοιμι, οῖμι.

πάθη τοῦ ο.

οω, ῶ. οε, ου. οο, οῦ. οου, οῦ. οη, ῶ ου. οοι, οῖ ἐν διφθόγγῳ κλινόμενον. πλὴν τοῦ ἀπαρεμφάτου.

Χρυσόω, ῶ.

χρυσόεις, οῖς.
χρυσόετον, οῦτον.
χρυσόομεν, οῦμεν.
χρυσόουσι, οῦσι.
χρυσόοιμι, οῖμι.
χρυσόῃ, οῖ.
χρυσόωμεν, ῶμεν.
χρυσώητε, ῶτε, οῦτε.
χρυσόειν, οῦν.

Τούτων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνεστῶτες τῇ ληκτικῇ μι εἰς ην ἑπομένου προφέρονται, ποιοῖμι ποιοίην.

Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς αν, ποιοίησαν.

Ἰδία δὲ τὰ ε καὶ συναίρεσιν τῶν πρώτων προσώπων οὐδενὸς παρὰ τὰ δισύλλαβα ὄντα.

Κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ υ προσλαμβάνοντα, ὡς ἐπὶ τοῦ πλεῦσον, πλέω, πλεύσω.

Ὅτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὐκ ἔστιν ἀκολούθως ποιεῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τὴν λήγουσαν, διὰ συμφώνων δυοῖν, οἷον τέτυπται, πέπλεκται. διὸ καὶ ἤτοι τῷ ἰωνικῷ χρώμεθα τετύφαται λέγοντες, καὶ πεπλέχαται, ἢ εἰς μετοχὴν καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμένοι εἰσὶ λέγοντες καὶ πεπλεγμένοι εἰσίν.

Τὸ δὲ ὑπαρκτικόν, ὧδε τυγχάνει κλινόμενον καὶ γραφόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ, ἐνεστώς.

τὸ ὁριστικόν
εἰμὶ εἶ ἐστίν,
ἐστὸν ἐστόν,

ἐσμὲν

ἔσμεν ἐστὲ εἰσίν.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

ἦν ἦς ἦν,
ἦτον ἤτην,
ἦμεν ἦτε ἦσαν.

τὸ προστακτικὸν,

ἴσθι καὶ ἔσο ἔστω,
ἔστον ἔστων,
ἐστὲ ἔστωσαν.

τὸ εὐκτικὸν,

εἴην εἴης εἴη,
εἴητον εἰήτην,
εἴημεν εἴητε εἴησαν καὶ εἶεν.

τὸ ὑποτακτικὸν,

ἐὰν ὦ ἐὰν ἦς ἐὰν ἦ,
ἐὰν ἦτον ἐὰν ἦτον,
ἐὰν ὦμεν ἐὰν ἦτε ἐὰν ὦσιν.

τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι.

ΜΕΛΛΩΝ.

τὸ ὁριστικὸν,

ἔσομαι ἔσῃ ἔσεται καὶ ἔσται.
ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον,
ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται.

τὸ εὐκτικὸν,

ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο,
ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην,
ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.

τὸ ἀπαρέμφατον,

ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν ὡς τὸ ῥῆμα, κλιτέον δὲ ὡς τὸ ὄνομα, καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θετέον, ταῦτα γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι τῷ τε ῥήματι. θεωρείσθω δὲ ἐν τούτοις.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστὼς, τύπτω. ὁ παρατατικὸς, ἔτυπτον.

τὸ ἀρσενικὸν, ὁ τύπτων.

τὸ θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα,

τὸ οὐδέτερον, τὸ τύπτον.

ΜΕΛΛΩΝ α. τύψω.

ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ α. ἔτυψα.

ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ, τέτυφα.

ὁ τετυφὼς, ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β. ἔτυπον.

ὁ τυπὼν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυπόν.

ΜΕΛΛΩΝ β. τυπῶ.

ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν.

ΜΕΣΑ.

Ἐνεστὼς, τύπτομαι.

ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον.

ΜΕΛΛΩΝ α. τύψομαι.

ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ α. ἐτυψάμην.

ὁ τυψά

ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ, τέτυπα.

ὁ τετυπώς, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β. ἐτυπόμην.

ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον.

ΜΕΛΛΩΝ β. τυποῦμαι.

ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, τύπτομαι.

ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ, τέτυμμαι.

ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ α. ἐτύφθην.

ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν.

ΜΕΛΛΩΝ α. τυφθήσομαι.

ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β. ἐτύπην.

ὁ τυπείς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν.

ΜΕΛΛΩΝ β. τυπήσομαι.

ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον.

ΜΕΤ ΟΛΙΓΟΝ ΜΕΛΛΩΝ, τετύψομαι.

ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ἐνεστώς, τίθημι ἐτέθην.

ὁ τεθείς, ἡ τεθεῖσα, τὸ τεθέν.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β. ἔθην.

ὁ θείς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν.

Ἐνεστώς. ἵστημι ἵστην.

ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τὸ ἱστάν.

ἀόριστος β, ἔστην.

ὁ στὰς, ἡ στᾶσα, τὸ στάν.

ΕΝΕΣΤΟΣ, δίδωμι ἐδίδων.

ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν.

ἀόριστος β, ἔδων.

ὁ δοὺς, ἡ δοῦσα, τὸ δόν.

ΕΝΕΣΤΟΣ, ζεύγνυμι ἐζεύγνυν.

ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τὸ ζευγνύν.

ΕΝΕΣΤΟΣ εἰμὶ ἦν.

ὁ ὢν, ἡ οὖσα, τὸ ὄν.

μέλλων, ἔσομαι.

ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιν.

τῶν δὲ ἀρσενικῶν καὶ οὐδετέρων, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίστων, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

τὰ δὲ μέσα εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

περὶ ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμία δὲ, ἡ μὲν πρωτότυπος.

ἡ δὲ κτητική.

ἡ δὲ δεικτική.

ἡ δὲ ἀναφορική.

ἡ δὲ σύνθετος.

ἔχει δὲ καὶ γένη, καὶ ἀριθμοὺς, καὶ πτώσεις, καὶ πρόσωπα παρεπόμενα.

πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς, ἐγὼ, σὺ, ὅς.

κλίσεις

κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὗται.

ΕΝΙΚΑ.

ἡ εὐθεῖα, ἐγώ.
ἡ γενικὴ, ἐμοῦ.
ἡ δοτικὴ, ἐμοί.
ἡ αἰτιατικὴ, ἐμέ.

Δυϊκὰ, ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ, νώ.
ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ νῷν.

Πλη. ἡ εὐθεῖα, ἡμεῖς.
ἡ γενικὴ, ἡμῶν.
ἡ δοτικὴ. ἡμῖν.
ἡ αἰτιατικὴ, ἡμᾶς.

Ενικὰ, σύ, σοῦ, σοί, σέ.
Δυϊκὰ, σφώ σφῶν.
Πλη. ὑμεῖς ὑμῶν ὑμῖν ὑμᾶς.

Ενικὰ, ὅς οὗ οἷ ἕ.
Δυϊκὰ, σφέ σφίν.
πλη. σφεῖς σφῶν σφίσι σφᾶς.

κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτὼ, ἐμός, σός, ἑός, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται, ἐμός ἐμή ἐμόν, νωΐτερος νωϊτέρα νωΐτερον. ἢ δὲ κλιθήσεται, δῆλον.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Δεικτικαὶ δὲ, δύο τριγενῶς εἰσὶν αὗται λεγόμεναι οὗτος αὕτη τοῦτο. ἐκεῖνος ἐκείνη ἐκεῖνο, καὶ κλινόμεναι ὧδε.

ἑνικὰ, οὗτος τούτου τούτῳ τοῦτον ὦ οὗτος.
δυϊκὰ, τούτω τούτοιν ὦ τούτω.
πλη. οὗτοι τούτων τούτοις τούτους ὦ οὗτοι.

 ἑνικὰ,

Ἑνικά, αὕτη ταύτης ταύτῃ ταύτην ὦ αὕτη.

Δυϊκά, ταύτα ταύταιν ὦ ταύτα.

Πλη. αὗται τούτων ταύταις ταύτας ὦ αὗται.

Ἑνικά, τοῦτο τούτου τούτῳ τοῦτο ὦ τοῦτο.

Δυϊκά, τούτω τούτοιν ὦ τούτω.

Πλη. ταῦτα τούτων τούτοις ταῦτα ὦ ταῦτα.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

Ἐκεῖνος ἐκείνου.

ἐκείνη ἐκείνης.

ἐκεῖνο ἐκείνου. ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

Ἀναφορικὴ δ᾽ ἐστὶ μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη, αὐτὸς αὐτὴ αὐτό. Ἴδιον δὲ ταύτης, ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐγώ, ἢ σύ, ἢ ἐκεῖνος.

ΣΥΝΘΕΤΟΙ.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι. ἐμαυτοῦ σεαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ λεγόμεναι τριγενῶς.

Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ ἐμαυτόν, σαυτοῦ σεαυτῷ σεαυτόν.

Αἱ δὲ τοῦ τρίτου ἐφ᾽ ὅλον. αἳ δὴ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διηρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

Πρόθεσις ἐστὶν ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἡ δὲ δισύλλαβος. Παρεπόμενα δ᾽ ἔχει, τὸ ὀξύνεσθαι. εἰ ἐπιδέχεται τόνον, τὸ ψιλοῦσθαι. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχυκαταληκτεῖν πλὴν δυοῖν.

Θεωρείσθω δ᾽ ἐν τούτοις, ἐν, εἰς, ἐξ, σύν, πρὸς, πρό, ἀνά, κατά, διά, μετά, παρά, ἀντί, ἐπί, περί, ἀμφί, ἀπό, ὑπό, ὑπέρ.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

Ἐπίρρημα δὲ τὸ μὲν χρονικόν, οἷον νῦν, τότε, ποτέ, ἤδη, ἄρτι, αὖθις, τέως, ἕως, ἡνίκα, ἔπειτα, μετέπειτα, σήμερον, αὔριον, χθές, πάλαι, ἀεί.

Τὸ δὲ τόπου, οἷον ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόρρω, ἐγγύς, ἐναντίως, χαμαί, ἔνθα, ὅθεν, ἐπέκεινα, μακράν.

Τὸ δὲ ποιότητος, οἷον εὖ, καλῶς, ἡδέως, σοφῶς. ἃ δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται, κυνηδόν, βοτρυδόν, ἀγεληδόν.

Τὸ δὲ ποσότητος, οἷον ἅπαξ, δίς, τρίς, πολλάκις, ὀλιγάκις.

Τὸ δὲ ἀθροίσεως, οἷον ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην, ἀθρόως.

Τὸ δὲ διαιρέσεως, οἷον ἄνευ, χωρίς, δίχη.

Τὸ δὲ ἐξαιρέσεως, οἷον πλήν.

Τὸ δὲ τάξεως, οἷον ἑξῆς, ἐφεξῆς, εὐθέως, ἐξαίφνης, αὐτίκα, παραχρῆμα.

Τὸ δὲ ὁμοιώσεως, οἷον ὡς, ὥσπερ, καθά, καθάπερ.

Τὸ δὲ ἀποστάσεως, οἷον ὥστε.

Τὸ δὲ συγκρίσεως, οἷον μᾶλλον, ἧττον.

Τὸ δὲ ἐπιτάσεως, οἷον λίαν, ἄγαν, μάλιστα, πάνυ, σφόδρα.

Τὸ δὲ ἀνέσεως, οἷον ἠρέμα, ἡσυχῆ, μόγις.

Τὸ δὲ βεβαιώσεως, οἷον δηλαδή, δήπουθεν, πάντως, ὄντως, ἦ.

Τὸ δὲ κατωμόσεως, οἷον νή, ναί.

Τὸ δὲ καταφάσεως, οἷον ναί.

Τὸ δὲ ἀπωμόσεως, οἷον μά.

Τὸ δὲ ἀρνήσεως, οἷον οὔ, οὐδαμῶς, ἥκιστα.

Τὸ δὲ ἀπαγορεύσεως, οἷον μηδαμῶς, μή.

Τὸ δὲ εἰκασμοῦ, οἷον ἴσως, τάχα, τυχόν.

Τὸ δὲ ἐρωτήσεως, οἷον πόθεν, ποῖ, ποῦ, πηνίκα, πῶς.

Τὸ δὲ δείξεως, οἷον ἰδού, ἠνί, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε.

Τὸ δὲ κλήσεως, οἷον ὦ.

τὸ δὲ διασαφήσεως, οἷον ἤγουν, οἷον, τουτέστιν, εἴτουν.
τὸ δὲ θέσεως, οἷον ἀναγνωστέον, γραπτέον.
τὸ δὲ εὐχῆς, οἷον εἴθε, ὤφελον.
τὸ δὲ σχετλιασμοῦ, οἷον ἆ, ὤ, ἰού, οἴμοι, φεῦ.
τὸ δὲ θαυμασμοῦ, οἷον ὦ, φεῦ.
τὸ δὲ ἐκπλήξεως, οἷον ἆ, ἡράκλεις.
τὸ δὲ θειασμοῦ, οἷον εὐοῖ, εὐάν.

Ἔχει δὲ παρεπόμενα εἶδος καὶ σχῆμα, τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον, οἷον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον, οἷον ἑτέρωθεν, καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν, οἷον πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον, οἷον πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Σύνδεσμος δέ, ὁ μέν, συμπλεκτικός. οἷον μέν, δέ, τέ, καί, ἀλλά, ἀτάρ, αὐτάρ.
ὁ δὲ διαζευκτικός, οἷον ἤ, ἤτοι.
ὁ δὲ συναπτικός, οἷον εἰ, εἴπερ, εἰδή, εἰδήπερ.
ὁ δὲ παρασυναπτικός, οἷον ἐπεί, ἐπειδή.
ὁ δὲ αἰτιολογικός, οἷον ἵνα, ὅπως, γοῦν, ὅτι, διότι.
ὁ δὲ ἀπορηματικός, οἷον ἆρα, εἶτα, μῶν, μή.
ὁ δὲ συλλογιστικός, οἷον ἄρα, ἀλλά, ἀλλαμήν, οὖν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν.
ὁ δὲ παραπληρωματικός, οἷον δή, ποῦ, τοί, δῆτα, πέρ, πῶ, μήν, οὖν, δέ.
ὁ δὲ δυνητικός, οἷον ἄν.
ὁ δὲ διακριτικός εἴτουν ἐπιλεκτικός, οἷον ἤ.
ὁ δὲ ἐλαττωτικός, οἷον γοῦν, γέ.
ὁ δὲ ἐναντιωματικός, οἷον ὅμως, καίτοι, καίπερ.

Ἔχει δὲ παρεπόμενον, σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς, οἷον ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος, οἷον ἐπειδή.

Περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ταύτῃ διωρίσθω τὸ πρῶτον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ